



ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลอนมดแดง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ขององค์การบริหารส่วนตำบลอนมดแดง
อำเภออนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง ได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เมื่อคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ และได้รับอนุมัติจากนายอำเภอดอนมดแดงแล้ว

เพื่อให้การดำเนินการตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นไปตามกฎหมาย จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสมพงษ์ อบอุ่น)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

โดยเป็นการสมควรกำหนดการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกฎหมาย เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

เหตุผล

เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการควบคุม กำกับ ดูแล ป้องกัน ระวังโรคติดต่อ และเพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคเนื้อสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ไว้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง และนายอำเภอดอนมดแดง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้เพื่อการจำหน่าย

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จำหน่าย แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ซึ่งครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“ใบอนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย

“ผู้ได้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์นั้น

“พนักงานโรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า ผู้ที่ทำงานอยู่โรงฆ่าสัตว์หรือผู้ปฏิบัติงาน

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ หรือสิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๕ ให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตอนมดแดง

ข้อ ๖ สถานประกอบการกิจการที่ต้องการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย การนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วกรณี

ข้อ ๗ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง รักษาราชการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เมื่อได้ประกาศและทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันศึกษา โรงพยาบาล หอพัก หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยอันก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่ประชาชนผู้อาศัยใกล้เคียง

ข้อ ๙ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีลักษณะอาคารตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นห้องฆ่าสัตว์ต้องเป็นพื้นคอนกรีตหรือวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ดูดกลิ่น ไม่เป็นพิษ ไม่มีรอยแตก ไม่ลื่น พื้นต้องลาดเอียง ไม่มีน้ำขังให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ และมาตรฐานสินค้า การเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ฝาผนังและเพดานห้องฆ่าสัตว์ให้ใช้วัสดุที่มีผิวเรียบเพื่อป้องกันมิให้เกิดสิ่งสกปรกเกาะติดได้ และต้องเป็นวัสดุที่ล้างทำความสะอาดได้ง่ายให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ และมาตรฐานสินค้า การเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีห้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้โดยเฉพาะและห้องน้ำ ห้องส้วมต้องแยกออกเป็นสัดส่วนต่างหากให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าการเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีแสงสว่างทั้งที่เป็นแสงธรรมชาติ และแสงไฟฟ้าเพียงพอไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ โดยไม่ทำให้ การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนไปให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าการเกษตร และอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยที่ช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของพื้นที่ห้อง หรืออาจจัดให้มีการพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นให้ถูกต้องตามมาตรฐานของ กรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าการเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) เครื่องมือที่ติดตั้งประจำที่ที่ต้องติดตั้งให้ห่างจากฝาผนังหรือเพดานอย่างน้อย ๓๐ เซนติเมตร เพื่อความสะดวกต่อการตรวจสอบและทำความสะอาดให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้า การเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ โรงฆ่าสัตว์ที่พนักงานโรงฆ่า อาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็น อันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็น และเหมาะสมกับคุณสมบัติของ วัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ และการ ป้องกันเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมี การทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเองต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องดำเนินการ ให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อ สุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ โดยมีให้เป็น เหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๕) มีระบบระบายน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ และห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสีย และห้ามมิให้มีการระบายน้ำทิ้งลงในบึง คลอง ลำห้วยสาธารณะ หรือที่สาธารณะ ประโยชน์จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสีย และต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน โดยทั่วไป

(๖) ต้องมีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีคุณภาพหรือมีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพและห่างจาก อาคารผลิตพอสสมควรจากอาคารผลิตพอสสมควร

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะ ของโรคติดต่อให้ ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) ต้องมีการกำจัดแมลง นก สัตว์ประเภทฟันแทะ และสัตว์มีพิษทั้งภายใน และบริเวณโรงพัก สัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๒) ยาฆ่าแมลงจะต้องเป็นชนิดที่กฎหมายให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และใช้อย่าง ระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้ยาอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๓ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ดังนี้

(๑) เครื่องมือ อุปกรณ์ โต๊ะ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ก่อนและหลังปฏิบัติงาน ระหว่างปฏิบัติงานต้องทำความสะอาด

(๒) จัดให้มีการทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำทุกวัน ประจำสัปดาห์หลังการฆ่าสัตว์ หากพบว่ามีโรคระบาดสัตว์ให้ทำการฆ่าเชื้อโรค และทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ รวมถึงแจ้งพนักงานท้องถิ่น ทราบทันทีเพื่อป้องกันโรคระบาดสัตว์

(๓) สบู่ สารซักฟอกและสารฆ่าเชื้อโรคต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์ อาหาร และต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

(๔) น้ำที่ใช้ล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้รักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ต้องสะอาด ตามมาตรฐานที่ กฎหมายกำหนดและใช้อย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจโรง ฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ และต้องปรับปรุงแก้ไขโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ตามที่พนักงาน เจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของ ที่ อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบการใดที่ประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นให้รำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ห้ามมิให้ผู้ใด ดำเนินกิจการตาม ที่ ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการออก ใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อ สุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตาม ที่ ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต โดยยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่ เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระใดที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย เสียหาย ถูก ทำลาย หรือชำรุด

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตามพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๕ การขออนุญาตฆ่าสัตว์

ข้อ ๒๒ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลอนุมัติแนวกำหนด ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียค่าอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ เว้นแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง ดังกล่าวตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลอนุมัติแนวกำหนด

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๓ ผู้เสียอากรตาม ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ และต้องฆ่าสัตว์นั้น ตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตาม ข้อ ๒๒ วรรคสอง

ข้อ ๒๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งการและปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอนุมัติแนวกำหนด

ข้อ ๒๖ ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะตามพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กัณฑ์ และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นนั้น

(๒) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใด จำหน่าย หรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้ง ตามข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงาน ตรวจโรคสัตว์มีอำนาจ สั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้ ภายหลังจากที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตราย ต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่ง ให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้งดฆ่าสัตว์นั้น และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินค่าอากรและค่าธรรมเนียม แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ จะประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ที่ฆ่าเป็นโรคและหรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้ เนื้อสัตว์เป็นอาหารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัว หรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำเป็น เนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ข้อ ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามข้อบัญญัตินี้ ให้นำเนื้อสัตว์นั้น ซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณี มีเหตุสมควร ที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ก็ให้พนักงานตรวจโรค สัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ได้ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารให้นำข้อ ๓๐ วรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ บรรดา ค่าอากร ค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วน ตำบลตอนมดแดง

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖



(นายสมพงษ์ ออบคำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง

เห็นชอบ



(นายรัฐพงศ์ รุ่งธณัฏกิติ์)

นายอำเภอดอนมดแดง

ภาคผนวก

**บัญชีอัตราอากรและค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมดแดง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖**

๑. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกรหรือนกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

๒. ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๒๐	บาท
กระบือ	ตัวละ	๒๕	บาท
สุกรหรือนกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐	บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐	บาท
ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐	บาท

๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

ตัวละ ๓ บาท

๔. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ก. ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

ข. ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

ค. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกรหรือนกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	๔	บาท
ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	๒๐	สตางค์

- สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
๕. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
- ก. ใบอนุญาต
- ข. การต่อใบอนุญาต
- ค. การโอนใบอนุญาต
- ง. ใบแทนใบอนุญาต

ตัวละ ๔ บาท

ฉบับละ ๕๐๐ บาท
ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาต
ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาต
ฉบับละ ๑๐๐ บาท